Llibres

Llibres

JUDIT PUJADÓ

l'altre dia una amiga m'explicava que després d'anar al llit a dallonses -ja ens entenem-, el seu amic, encara estirat, en lloc de fumar-se una cigarreta com deien que era tradició abans, es va abraonar sobre el mòbil. I és que l'era digital/virtual ho envaeix tot: qui som, qui vam ser i qui serem. Els experts avisen de la inconveniència de penjar fotos personals a les xarxes, sobretot dels fills. Hi ha dues grans raons per estalviar-s'ho. La primera: que els nostres fills no són possessions. Khalil Gibran diria que són fills de la vida. I la segona: que es fan grans, i potser quan en tinguin 40 no els agradarà gens ni mica que la seva imatge bufant les espelmes dels 8 anys circuli per la xarxa. Queden, però, espais lliures de cibercomunicacions. Un dels grans moments és quan llegim un llibre. Sembla mentida, però el temps torna a ser el que era. No ens interpel·len, no ens piulen, no ens interroga ningú. Som allà, sols amb l'autor i amb la història. Un luxe que sap apreciar molta gent, encara que les dades de lectura sempre ens semblin poca cosa. Ara que tot just acaba la 33a edició de la Setmana del Llibre en Català amb xifres de venda en clara remuntada, hem pogut constatar moltes coses. La més interessant és que els joves també llegeixen. No tothom sucumbeix a la urgència de les xarxes. O no en exclusiva. Queda encara gent que remena, que té delit de llegir, que du a la cartera la llista de llibres pendents, que fan servir la xarxa per tenir al mòbil els títols de la seva biblioteca per no duplicar exemplars. Fins i tot queden lladres de llibres de paper. Hi ha moltes persones -una minoria, és clar- que saben que per ser interessants han de pouar cap endins i no conformar-se, i que els bons llibres són el millor camí.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2015/09/19/llibres/744163.html?utm_source=rss